

GĘBATY (3) *ai*

a jasne.

sg m N gębaty (1). ◇ V gębaty (1). ◇ pl N subst gębat(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (dwa z tych samych przykładów) – XVIII w.

Przymiotnik od „gęba”:

1. *Mający wielkie usta lub twarz; bucculentus, buccis fluentibus Cn (1) : Dyabli ten kárzeł gárbáty/ Szpátny/ czarny/ y gębáty. BierEz Bv.*

2. *Głośno mówiący, wrzaskliwy; dicaculus, garrulus Cn (2) : Tu kiedy krzykniesz/ łyfzą trzy powiáty/ Flisie gębáty. KlonFlis G.*

W przen (1) : Idą íroki świegotne/ y gębáte wrony KmitaSpit A4.

Cf GĘBA, GĘBAL, [GĘBIASTY], GĘBIATY

HG